

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 15ης Φεβρουαρίου 1996 *

Στην υπόθεση C-226/94,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του tribunal de commerce d'Albi (Γαλλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ

Grand garage albigois SA,

Établissements Marlaud SA,

Rossi Automobiles SA,

Albi Automobiles SA,

Garage Maurel & Fils SA,

Sud Auto SA,

Grands garages de Castres,

Garage Pirola SA,

Grand garage de la gare,

Mazametaine automobile SA,

Établissements Capmartin SA,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Graulhet automobiles SA

και

Garage Massol SARL,

η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία του κανονισμού (ΕΟΚ) 123/85 της Επιτροπής, της 12ης Δεκεμβρίου 1984, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΟΚ, σε ορισμένες κατηγορίες συμφωνιών διανομής και εξυπηρέτησης των πελατών πριν και μετά την πώληση αυτοκινήτων οχημάτων (ΕΕ 1985, L 15, σ. 16),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους G. Hirsch, πρόεδρο τμήματος, G. F. Mancini και F. A. Schockweiler (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer
γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως,

λαμβάνοντας υπόψη τις γραπτές παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

- οι ενάγουσες της κύριας δίκης, εκπροσωπούμενες από τον Jean-Pierre Doury, δικηγόρο Poitiers,
- η Γαλλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την Catherine de Salins, υποδιευθύντρια της διεύθυνσεως νομικών υποθέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών, και τον Jean-Marc Belorgey, γραμματέα εξωτερικών υποθέσεων στη διεύθυνση νομικών υποθέσεων του ίδιου υπουργείου,

- η Ελληνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον Φωκίωνα Γεωργακόπουλο, πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, και τη Μαρία Μπασδέκη, δικαστική αντιπρόσωπο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους,
- η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Francisco Enrique González Díaz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, και Géraud de Bergues, δημόσιο υπάλληλο κράτους μέλους τεθέντα στη διάθεση της Νομικής Υπηρεσίας,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις προφορικές παρατηρήσεις των εναγουσών της κύριας δίκης, εκπροσωπούμενων από τον δικηγόρο Jean-Pierre Doury, της Γαλλικής Κυβερνήσεως, εκπροσωπούμενης από τον Jean-Marc Belorgey, της Ελληνικής Κυβερνήσεως, εκπροσωπούμενης από τον Φωκίωνα Γεωργακόπουλο, και της Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τους Francisco Enrique González Díaz και Guy Charrier, δημόσιο υπάλληλο κράτους μέλους τεθέντα στη διάθεση της Νομικής Υπηρεσίας, κατά τη συνεδρίαση της 16ης Νοεμβρίου 1995,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 14ης Δεκεμβρίου 1995,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με απόφαση της 22ας Ιουλίου 1994, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 2 Αυγούστου 1994, το tribunal de commerce d'Albi υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ, προδικαστικό ερώτημα ως προς την ερμηνεία του κανονισμού (ΕΟΚ) 123/85 της Επιτροπής, της 12ης Δεκεμβρίου 1984, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΟΚ, σε ορισμένες κατηγορίες συμφωνιών διανομής και εξυπηρέτησης των πελατών πριν και μετά την πώληση αυτοκινήτων οχημάτων (ΕΕ 1985, L 15, σ. 16).

- 2 Το ερώτημα αυτό ανέκυψε στο πλαίσιο διαφοράς, μεταξύ των εταιριών Grand garage albigeois, Établissements Marlaud, Rossi Automobiles, Albi Automobiles, Garage Maurel & Fils, Sud Auto, Grands garages de Castres, Garage Pirola, Grand garage de la gare, Mazametaine automobile, Établissements Capmartin και Graulhet automobiles (στο εξής: Grand garage albigeois κ.λπ.) και της εταιρίας Garage Massol (στο εξής: Massol), αφορώσας αγωγή εξ αθέμιτου ανταγωνισμού που άσκησαν οι πρώτες κατά της τελευταίας.
- 3 Οι Grand garage albigeois κ.λπ., με έδρα τον γαλλικό νομό του Tarn, είναι αποκλειστικοί αντιπρόσωποι των εταιριών κατασκευής αυτοκινήτων Citroën, Ford, Honda, Peugeot και Renault.
- 4 Η Massol, με έδρα το Albi που κείται στον ίδιο νομό, μεταπωλεί, ως ανεξάρτητος έμπορος, καινούργια αυτοκίνητα, τα οποία έχουν ταξινομηθεί προ τριών μηνών το πολύ ή έχουν διανύσει το πολύ τρεις χιλιάδες χιλιόμετρα και φέρουν διάφορα σήματα. Η Massol διαθέτει απόθεμα τέτοιων αυτοκινήτων και κάνει διαφήμιση προς προώθηση της πωλήσεώς τους.
- 5 Θεωρώντας ότι η Massol, η οποία δεν ανήκει σε κανένα δίκτυο διανομής κατασκευαστή αυτοκινήτων ούτε είναι εντεταλμένος μεσάζων ή ενδιάμεσος (στο εξής: μεσάζων), κατά την έννοια του άρθρου 3, σημείο 11, του κανονισμού 123/85, προέβη υπαίτιως σε πράξεις αθέμιτου ανταγωνισμού κατά των αντιπροσώπων, οι Grand garage albigeois κ.λπ. άσκησαν στις 17 Μαρτίου 1994 ενώπιον του tribunal de commerce d'Albi αγωγή με την οποία ζήτησαν να παύσουν οι δραστηριότητες της Massol και να υποχρεωθεί αυτή στην καταβολή αποζημίωσης προς αποκατάσταση της ζημίας που υπέστησαν λόγω της αθέμιτης αποσπάσεως πελατών, της αποδιοργάνωσης του δικτύου και των εκπτώσεων που οι αντιπρόσωποι αναγκάστηκαν να παρέχουν για να μη χάσουν τους πελάτες τους.
- 6 Οι Grand garage albigeois κ.λπ. υποστηρίζουν ότι η δραστηριότητα της Massol δεν είναι νόμιμη, για τον λόγο ότι η εταιρία αυτή προσέβαλε τόσο τις συμβάσεις αποκλειστικής αντιπροσωπείας που έχουν συναφθεί μεταξύ των κατα-

σκευαστών και των αντιπροσώπων όσο και την κοινοτική νομοθεσία. Δυνάμει των συμβάσεων αυτών, οι αντιπρόσωποι τυγχάνουν, στο πλαίσιο ορισμένου τομέα, ενός αποκλειστικού δικαιώματος εγκαταστάσεως, εμπορικής δραστηριότητας και πωλήσεως καινούργων αυτοκινήτων, απευθείας ή μέσω των δικών τους αντιπροσώπων. Συνεπώς, ένας μεταπωλητής αυτοκινήτων που δεν ανήκει σε κανένα δίκτυο διανομής αυτοκινήτων ορισμένου κατασκευαστή μπορεί να ασκήσει τη δραστηριότητά του μόνον ως εντεταλμένος μεσάζων, κατά την έννοια του άρθρου 3, σημείο 11, του κανονισμού 123/85 και υπό τους όρους που έθεσε η ανακοίνωση 91/C 329/06 της Επιτροπής, της 4ης Δεκεμβρίου 1991, η οποία τιτλοφορείται «διευκρινίσεις σχετικά με τις δραστηριότητες των μεσάζοντων κατά την πώληση αυτοκινήτων» (ΕΕ C 329, σ. 20). Ειδικότερα, ο εντολοδόχος οφείλει να ενεργεί μόνο για λογαριασμό ενός αγοραστή, τελικού χρήστη, απαγορεύεται δε να διατηρεί απόθεμα, καθώς και να δημιουργεί σύγχυση στο κοινό, ιδίως με τη διαφήμισή του, δίνοντας την εντύπωση ότι είναι μεταπωλητής. Τέλος, ο εφοδιασμός των ανεξάρτητων μεταπωλητών με καινούργια αυτοκίνητα είναι πάντοτε παράνομος.

7 Αντιθέτως, η Massol φρονεί ότι η δραστηριότητα του ανεξάρτητου μεταπωλητή είναι νόμιμη. Οι αντιπρόσωποι δεν μπορούν να επικαλεστούν το αποκλειστικό δικαίωμα πωλήσεως εφόσον τα δίκτυα διανομής αυτοκινήτων δεν είναι στεγανά κατά τρόπο ώστε να καθιστούν αδύνατες τις παραδόσεις καινούργων αυτοκινήτων ορισμένης μάρκας σε τέτοιους μεταπωλητές. Σήμερα όμως το 40 % της παραγωγής πωλείται από τους κατασκευαστές εκτός του δικτύου των αντιπροσώπων τους. Επιπλέον, εν όψει της αρχής της σχετικότητας των αποτελεσμάτων των συμβάσεων που καθιερώνει ο γαλλικός Αστικός Κώδικας, οι συμβάσεις αποκλειστικής αντιπροσωπείας δεσμεύουν μόνον τα συμβαλλόμενα μέρη και δεν μπορούν να αντιταχθούν έναντι τρίτων, στους οποίους ουδεμία διάταξη απαγορεύει να πωλούν σε τιμή μεγαλύτερη της τιμής αγοράς καινούργια αυτοκίνητα που έχουν αποκτήσει νομίμως. Τέλος, οι αντιπρόσωποι δεν μπορούν να επικαλούνται τις παρεκκλίνουσες διατάξεις του κανονισμού 123/85, δεδομένου ότι οι συμβάσεις αποκλειστικής αντιπροσωπείας δεν πληρούν τους όρους που επιβάλλει ο κανονισμός αυτός.

8 Θεωρώντας ότι η επίλυση της ενώπιόν του διαφοράς εξαρτάται από την ερμηνεία του κοινοτικού δικαίου, το tribunal de commerce d'Albi αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Μπορούν, στο γενικό νομικό πλαίσιο του ευρωπαϊκού δικαίου, το οποίο διέπεται από την αρχή της ελευθερίας, οι συμβάσεις των Γάλλων αντιπροσώπων

(των εταιριών Peugeot, Renault, Citroën, Ford και Honda) να αντιτάσσονται σε τρίτους εμπόρους και, στην περίπτωση ιδίως όπου ένας ανεξάρτητος μεταπωλητής κατορθώνει να προμηθεύεται νομίμως καινούργια αυτοκίνητα στο πλαίσιο ενός δικτύου, δικαιολογείται από τον κανονισμό 123/85 ή από τη νομολογία του Δικαστηρίου η εκ μέρους του κατασκευαστή ή του εισαγωγέα ή του μέλους ενός δικτύου εντός κράτους μέλους εναντίωση στην εισαγωγή και μεταπώληση εντός κράτους μέλους των ως άνω αυτοκινήτων από τον εν λόγω μεταπωλητή για τον λόγο απλώς και μόνον ότι αυτός δεν είναι ούτε εξουσιοδοτημένος μεταπωλητής ούτε εντολοδόχος;»

- 9 Με το ερώτημα αυτό, το αιτούν δικαστήριο ερωτά κατ' ουσίαν αν ο κανονισμός 123/85 πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι απαγορεύει σε ένα επιχειρηματία, ο οποίος δεν είναι ούτε μεταπωλητής εξουσιοδοτημένος από το δικτυο διανομής του κατασκευαστή ορισμένης μάρκας αυτοκινήτων ούτε εντεταλμένος μεσάζων κατά την έννοια του άρθρου 3, σημείο 11, του κανονισμού αυτού, να ασκεί ανεξάρτητη δραστηριότητα μεταπώλησεως καινούργιων αυτοκινήτων της μάρκας αυτής.
- 10 Για να δοθεί απάντηση στο ερώτημα αυτό, πρέπει να υπενθυμιστεί εκ προοιμίου ότι, βάσει του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης, οι συμφωνίες μεταξύ επιχειρήσεων που δύνανται να επηρεάσουν το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών και που έχουν ως αντικείμενο ή ως αποτέλεσμα την παρεμπόδιση, τον περιορισμό ή τη νόθευση του ανταγωνισμού εντός της κοινής αγοράς είναι κατ' αρχήν ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά και απαγορεύονται. Βάσει της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού, οι εν λόγω συμφωνίες είναι αυτοδικαίως άκυρες, εκτός αν οι διατάξεις της παραγράφου 1 έχουν κηρυχθεί ανεφάρμοστες από την Επιτροπή, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου.
- 11 Η εν λόγω απόφαση περί του ανεφαρμόστου μπορεί να ληφθεί από την Επιτροπή είτε υπό τη μορφή ατομικής αποφάσεως και για συγκεκριμένη συμφωνία, κατ' εφαρμογήν του κανονισμού 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1992, πρώτου κανονισμού εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης (ΕΕ

ειδ. έκδ. 08/001, σ. 25), είτε με κανονισμό εισάγοντα εξαίρεση για ορισμένες κατηγορίες συμφωνιών, δυνάμει του κανονισμού 19/65/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 2ας Μαρτίου 1965, περί εφαρμογής του άρθρου 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης σε κατηγορίες συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 59). Με ένα τέτοιο εισάγοντα εξαίρεση κανονισμό η Επιτροπή καθορίζει τους όρους υπό τους οποίους η απαγόρευση του άρθρου 85, παράγραφος 1, είναι ανεφάρμοστη ως προς συμφωνία η οποία, ωστόσο, πληροί καθ' εαυτή τις προϋποθέσεις της απαγορεύσεως αυτής.

- 12 Αντικείμενο του κανονισμού 123/85, που εκδόθηκε από την Επιτροπή βάσει του κανονισμού 19/65, είναι να επιτρέπει ορισμένες συμφωνίες διανομής και εξυπηρετήσεως πριν και μετά την πώληση αυτοκινήτων, οι οποίες, διαφορετικά, θα απαγορεύονταν.
- 13 Πράγματι, δυνάμει του κανονισμού 123/85, το άρθρο 85, παράγραφος 1, κηρύχθηκε, σύμφωνα με το άρθρο 85, παράγραφος 3, ανεφάρμοστο, υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζονται περιοριστικώς από τον κανονισμό αυτό, στις συμφωνίες με τις οποίες ο προμηθευτής αναθέτει σε εξουσιοδοτημένο μεταπωλητή να προαγάγει, εντός ορισμένης γεωγραφικής περιοχής, τη διανομή και την εξυπηρέτηση πριν και μετά την πώληση αυτοκινήτων και αναλαμβάνει την υποχρέωση να προμηθεύει, εντός της εν λόγω περιοχής, μόνο σ' αυτόν τα καλυπτόμενα από τη συμφωνία προϊόντα.
- 14 Ο εν λόγω κανονισμός εξαιρεί, έτσι, μεταξύ άλλων, της εφαρμογής του άρθρου 85, παράγραφος 1, την υποχρέωση που επιβάλλεται από τον προμηθευτή στον εξουσιοδοτημένο διανομέα να μην πωλεί τα καλυπτόμενα από τη σύμβαση προϊόντα σε μεταπωλητές που δεν ανήκουν στο δίκτυο διανομής (άρθρο 3, σημείο 10), εκτός και αν πρόκειται περί μεσαζόντων, δηλαδή επιχειρηματιών που ενεργούν εξ ονόματος και για λογαριασμό τελικών καταναλωτών και οι οποίοι λαμβάνουν προς τούτο έγγραφη εντολή (άρθρο 3, σημείο 11).
- 15 Όπως έχει ήδη κρίνει το Δικαστήριο, ο κανονισμός 123/85, ως κανονισμός εφαρμογής του άρθρου 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης, δεν θεσπίζει υπο-

χρεωτικές διατάξεις θίγουσες άμεσα το κύρος ή το περιεχόμενο των συμβατικών ρητρών ή υποχρεώνουσες τα συμβαλλόμενα μέρη να προσαρμόζουν το περιεχόμενο της συμβάσεώς τους, αλλ' απλώς παρέχει στους επιχειρηματίες του τομέα των αυτοκινήτων ορισμένες δυνατότητες που καθιστούν δυνατό, παρά την ύπαρξη ορισμένων μορφών ρητρών αποκλειστικότητας και μη ανταγωνισμού, στις συμφωνίες διανομής και εξυπηρετήσεως των πελατών πριν και μετά την πώληση, οι εν λόγω συμφωνίες να μην εμπίπτουν στην απαγόρευση του άρθρου 85, παράγραφος 1 (βλ. απόφαση της 18ης Δεκεμβρίου 1986, 10/86, VAG France, Συλλογή 1986, σ. 4071, σκέψεις 12 και 16).

- 16 Συναφώς, πρέπει να διευκρινιστεί ότι ο κανονισμός 123/85, σύμφωνα με τη λειτουργία που καλείται να επιτελέσει στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου 85 της Συνθήκης, δεν αφορά παρά τις συμβατικές σχέσεις μεταξύ των προμηθευτών και των εξουσιοδοτημένων διανομέων τους, καθορίζοντας τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες ορισμένες συμφωνίες που συνάπτουν μεταξύ τους είναι νόμιμες, από την άποψη των κανόνων ανταγωνισμού της Συνθήκης.
- 17 Το αντικείμενο του κανονισμού περιορίζεται έτσι στο περιεχόμενο συμφωνιών, τις οποίες τα μέρη που συνδέονται στο πλαίσιο δικτύου διανομής ορισμένου προϊόντος μπορούν νομίμως να συνάπτουν, εν όψει των κανόνων της Συνθήκης που απαγορεύουν τους περιορισμούς στην κανονική λειτουργία του ανταγωνισμού στο εσωτερικό της κοινής αγοράς.
- 18 Επομένως, καθορίζοντας απλώς και μόνον τις υποχρεώσεις που τα μέρη που συνάπτουν τέτοιες συμφωνίες μπορούν ή όχι να αναλαμβάνουν στις σχέσεις με τους τρίτους, ο εν λόγω κανονισμός δεν αποσκοπεί, αντιθέτως, στη ρύθμιση της δραστηριότητας αυτών των τρίτων που μπορούν να αναπτύξουν δραστηριότητα στην αγορά εκτός του κυκλώματος των συμφωνιών διανομής.
- 19 Έτσι, οι διατάξεις αυτού του εισάγοντος εξαίρεση κανονισμού δεν μπορούν να θίγουν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τρίτων σε σχέση με τις συμβάσεις

που έχουν συναφθεί μεταξύ των κατασκευαστών αυτοκινήτων και των αντιπροσώπων τους, ιδίως μάλιστα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των ανεξαρτήτων εμπόρων.

- 20 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι ο κανονισμός 123/85 δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει σε επιχειρηματία που δεν ανήκει στο επίσημο δίκτυο διανομής αυτοκινήτων ορισμένης μάρκας και ο οποίος δεν έχει την ιδιότητα του εντεταλμένου μεσάζοντος, κατά την έννοια του κανονισμού αυτού, να ασκεί την ανεξάρτητη δραστηριότητα εμπορίας καινούργιων αυτοκινήτων της μάρκας αυτής.
- 21 Όσον αφορά, τέλος, την προπαρατεθείσα ανακοίνωση 91/C 329/06 της Επιτροπής, την οποία επικαλούνται οι ενάγουσες της κύριας δίκης, σκοπό έχει απλώς και μόνο να διευκρινίσει ορισμένες έννοιες που χρησιμοποιεί ο κανονισμός και, επομένως, δεν μπορεί να τροποποιήσει το περιεχόμενο του κανονισμού αυτού.
- 22 Υπό τις συνθήκες αυτές, στο αιτούν δικαστήριο πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι ο κανονισμός 123/85 πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι δεν απαγορεύει σε επιχειρηματία, ο οποίος δεν είναι ούτε εξουσιοδοτημένος μεταπωλητής του δικτύου διανομής του κατασκευαστή αυτοκινήτων ορισμένης μάρκας ούτε εντεταλμένος μεσάζων κατά την έννοια του άρθρου 3, σημείο 11, του κανονισμού αυτού, να ασκεί ανεξάρτητη δραστηριότητα μεταπωλήσεως καινούργιων αυτοκινήτων της μάρκας αυτής.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 23 Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Γαλλική Κυβέρνηση, η Ελληνική Κυβέρνηση, καθώς και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, οι οποίες κατέθεσαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπιπτόντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

κρίνοντας επί του ερωτήματος που του υπέβαλε με απόφαση της 22ας Ιουλίου 1994 το tribunal de commerce d'Albi, αποφαινεται:

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 123/85 της Επιτροπής, της 12ης Δεκεμβρίου 1984, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΟΚ, σε ορισμένες κατηγορίες συμφωνιών διανομής και εξυπηρέτησης των πελατών πριν και μετά την πώληση αυτοκινήτων οχημάτων, πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι δεν απαγορεύει σε επιχειρηματία, ο οποίος δεν είναι ούτε εξουσιοδοτημένος μεταπωλητής του δικτύου διανομής του κατασκευαστή αυτοκινήτων ορισμένης μάρκας ούτε εντεταλμένος μεσάζων κατά την έννοια του άρθρου 3, σημείο 11, του κανονισμού αυτού, να ασκεί ανεξάρτητη δραστηριότητα μεταπώλησως καινούργων αυτοκινήτων της μάρκας αυτής.

Hirsch

Mancini

Schockweiler

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 15 Φεβρουαρίου 1996.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος του δεύτερου τμήματος

R. Grass

G. Hirsch